

## Resolució de 22 d'abril de 2016, d'estimació de la Reclamació 12/2016

**Administració reclamada:** Ajuntament de la Seu d'Urgell.

**Informació reclamada:** Llicència d'activitats d'un bar musical i altres informacions relatives als sorolls que emet.

**Resum:** Les persones reclamants, que tenien dret a obtenir una resposta expressa, completa, motivada i amb peu de recurs, no poden veure's perjudicades per la defectuosa tramitació de la seva sol·licitud duta a terme per l'Ajuntament i han de poder reclamar davant la GAIP encara que hagi transcorregut el termini d'un mes previst a l'article 42.1 LTAIPBG. S'ha de reconèixer el dret de les persones reclamants a accedir i a obtenir còpia de la informació continguda a l'expedient d'atorgament i canvi de titularitat de la llicència d'activitats del bar musical. No s'ha acreditat ni sembla probable que l'accés a aquesta informació, per la seva naturalesa, pugui ocasionar un perjudici a cap dels drets i interessos enumerats, com a possibles límits al dret d'accés, als articles 21, 23 i 24 LTAIPBG. A més, en el cas que existís alguna possible incidència, el judici ponderatiu dels drets i interessos en presència al qual obliga l'article 22.1 LTAIPBG hauria de tenir com a resultat l'accés a la informació, en poder veure's afectat un dret fonamental que el reforça i justifica addicionalment: el dret fonamental de les persones reclamants a la intimitat personal i familiar en l'àmbit domiciliari, que han reconegut tant el Tribunal Constitucional com el Tribunal Suprem, per influència de la jurisprudència del Tribunal Europeu de Drets Humans sobre el dret al respecte de la vida privada i familiar (article 8 del Conveni Europeu de Drets Humans), per tal de garantir una protecció efectiva front l'exposició prolongada, dins el domicili, a determinats nivells de soroll provinents de l'exterior.

**Paraules clau:** Ajuntament. Autoritzacions. Sorolls. Reclamació extemporània. Sol·licituds imprecises.

**Ponent:** Oriol Mir Puigpelat.

### Antecedents

1. El 24 de febrer de 2016 té entrada a la GAIP la Reclamació 12/2016, presentada contra l'Informe de 10 de desembre de 2015 de l'enginyer tècnic municipal de l'Ajuntament de la Seu d'Urgell (exp. OT-RPC-2014/026). La reclamació té per objecte el lliurament incomplet de la informació sol·licitada (la llicència d'activitats d'un bar musical i altres informacions relatives als sorolls que emet).
2. El referit Informe dóna resposta a un escrit de les persones reclamants (un matrimoni que viu al pis de sobre del bar musical en qüestió, que ve queixant-se des de fa temps a l'Ajuntament dels sorolls emesos per aquell, i que actua en nom propi i de la comunitat de veïns de l'immoble) de 2 de desembre de 2015 en què reiteren la petició de les següents informacions ja efectuada a dos escrits previs de 6 d'octubre de 2014 i 17 de juliol de 2015 que no havien estat contestats per l'Ajuntament:



- “Còpia de la llicència municipal d'obertura de l'esmentat establiment i de les seves possibles modificacions”
- “Informar a aquesta part interessada dels següents particulars:
  - b.1) Si consta a l'expedient municipal de dita llicència d'activitat que en data 4 de novembre de 1994 l'Alcalde va dictar el Decret núm. 136/94 pel qual es va decretar que l'establiment no podia emetre música per sobre dels 75 db;
  - b.2) Si consta a l'expedient municipal que els nous titulars de la llicència d'activitat, [nom de la persona jurídica titular del bar], haguessin sol·licitat llicència municipal per realitzar obres d'aïllament acústic per poder superar el límit màxim de 75 decibels que havia imposat l'Ajuntament per a l'exercici de l'activitat de l'esmentat establiment, atesa la seva deficient insonorització i el fet provat que a més de 75 decibels es causaven immissions de sorolls molestos als titulars dels habitatges de l'immoble;
  - b.3) El contingut de la visita de comprovació i informe tècnic i jurídic emès pels serveis municipals que justifiqui que l'actual Ajuntament permetés als nous titulars de la llicència l'ús de la música fins els 94 db de nivell d'immissió màxim, quan l'anterior Ajuntament havia decretat que l'establiment no podia superar els 75 decibels i que si es superava aquest màxim es causaven molèsties als veïns”.

En aquest mateix escrit de 2 de desembre de 2015, en què s'invoca per primer cop la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i s'adverteix que, en cas que no s'atengui la petició d'informació, es presentarà reclamació davant la GAIP, també se sol·licita que s'estimi la petició de revisió de la llicència del bar formulada a l'escrit del 17 de juliol de 2015.

3. L'Ajuntament, com s'ha dit, dóna resposta a aquest escrit mitjançant un informe de 10 de desembre de 2015 de l'enginyer tècnic municipal, notificat el 19 de desembre. En aquest informe, al qual no s'atorga la condició de resolució administrativa ni d'un procediment d'accés a informació, ni d'una sol·licitud de revisió d'ofici de llicència, sinó d'informe tècnic inserit en un expedient de “Queixa per sorolls” que té per data d'entrada el 4 de març de 2014, s'expliquen detingudament les actuacions realitzades per l'Ajuntament al llarg de l'any 2015 per tal de garantir el compliment de la vigent ordenança municipal de sorolls i vibracions per part del bar musical i es dóna resposta a les informacions sol·licitades als apartats b.1, b.2 i b.3 de l'escrit de 2 de desembre de 2015, abans transcrits. Es conclou que l'activitat del bar musical, després que s'hagi instal·lat un aparell limitador-enregistrador als seus equips de so i s'hagi limitat el seu nivell màxim d'emissió acústica a 82 decibels, s'ajusta i dóna compliment a la vigent Ordenança reguladora de sorolls i vibracions de La Seu d'Urgell de 18 de juliol de 2013, tal com acreditarien els mesuraments efectuats al local i al pis dels afectats per una entitat privada de prevenció de la contaminació acústica (EPCA) per encàrrec de l'Ajuntament. A l'informe, que no té peu de



recurs, no es diu res sobre la còpia de la llicència municipal d'obertura de l'esmentat establiment i de les seves possibles modificacions sol·licitada a l'escrit del 2 de desembre.

4. El 24 de febrer de 2016, com s'ha dit, té entrada a la GAIP la reclamació presentada per les persones reclamants, que consideren que l'informe al qual s'acaba de fer referència "segueix sense atendre la nostra petició que se'ns lliurés còpia de la llicència municipal de l'activitat i les seves possibles modificacions, així com l'altra documentació requerida de l'expedient, resultant evidentment incompleta la informació facilitada per l'Ajuntament". Com a motivació de la reclamació, formulada expressament a l'empara de l'LTAIPBG, afegeixen que "tenim la condició de part interessada a l'expedient i la precisem [la informació sol·licitada] per poder exercitar les corresponents accions legals en defensa dels nostres drets davant de la contaminació acústica que genera l'esmentada activitat de bar musical". Les persones reclamants no demanen el procediment de mediació que ofereix la GAIP.
5. El Ple de la GAIP admet a tràmit la reclamació el 25 de febrer de 2016. El 26 de febrer, la GAIP comunica la presentació de la reclamació a l'Ajuntament de La Seu d'Urgell i li demana l'expedient, així com un informe jurídic sobre la reclamació presentada.
6. El 8 de març de 2016, l'advocat de les persones reclamants adreça a la GAIP un nou informe de l'enginyer tècnic municipal de l'Ajuntament de la Seu d'Urgell, de 17 de febrer de 2016, pel qual es lliura còpia a les persones reclamants de l'expedient de llicència inicial d'obertura del bar musical obtinguda pel seu anterior titular, l'any 1993 (la nova documentació lliurada inclou també queixes per sorolls presentades per les mateixes persones reclamants des de l'obertura del bar musical i les actuacions municipals dutes a terme per atendre-les fins l'any 1995). En opinió de l'advocat de les persones reclamants, aquesta nova documentació lliurada segueix sent incompleta perquè falten documents de l'expedient de la llicència inicial i no s'aporta cap document relatiu al traspàs de la llicència a favor de l'actual titular:

"L'esmentada documentació, al nostre entendre, és incompleta, doncs no acompanya l'estudi d'insonorització, el projecte, memòria i pressupost vinculats a la llicència requerida, amb el preceptiu detall del nombre d'aparells reproductors de so que s'instal·laven, de la seva capacitat i el detall de les obres d'aïllament acústic previstes per dits aparells i dita capacitat d'immissió de sorolls.

No se'ns facilita cap document relatiu al traspàs de la llicència a favor de la denunciada [nom de la persona jurídica actualment titular del bar] (declaració jurada conforme no s'havien introduït modificacions a la instal·lació autoritzada al seu dia, certificació d'EPCA acreditativa del correcte funcionament de l'activitat i de les condicions imposades a la primitiva llicència, la preceptiva comprovació municipal de la coincidència, o no, dels aparells i capacitat comprovats amb els declarats a l'inici de l'activitat, comprovació de les mesures d'aïllament del local d'acord amb la capacitat i el nombre d'aparells existents i



comprovació de l'existència del preceptiu limitador-enregistrador i el seu correcte funcionament, etc.)”.

L'advocat també considera que tampoc no es dóna resposta a la informació sol·licitada a l'apartat b.3 de l'escrit de 2 de desembre de 2015, abans transcrit:

“Tampoc se'ns dona resposta a la petició d'informació sobre el contingut de la visita de comprovació i informe tècnic i jurídic emès pels serveis municipals que acordés deixar sense efecte el Decret municipal 136/94 que va limitar la música a 75 db per la deficient insonorització existent i que justifiqués que es permetés a la nova titular de la llicència a fer us de la música fins a 94 db”.

7. El 21 de març de 2016 la GAIP rep de l'Ajuntament l'informe sobre la reclamació, signat novament per l'enginyer tècnic municipal. Aquest informe es limita a descriure la tramitació efectuada per l'Ajuntament de l'escrit de les persones reclamants de 2 de desembre de 2015, sense pronunciar-se sobre la procedència o improcedència de concedir accés a la informació sol·licitada, en aplicació de l'LTAIPBG. Per aquest motiu, l'1 d'abril de 2016 la GAIP torna a requerir a l'Ajuntament un informe ajustat a les previsions d'aquesta llei. Al requeriment s'especifica que l'informe s'ha de pronunciar expressament sobre l'existència de la informació a què fa referència l'advocat de les persones reclamants al seu escrit de 8 de març, sobre l'eventual concurrència d'algun límit dels previstos a l'LTAIPBG, que justifiqui restringir-ne l'accés, i sobre el tràmit de trasllat a tercers afectats i les al·legacions o consideracions expressades, si és el cas.
8. El 19 d'abril de 2016, l'Ajuntament tramet a la GAIP dos nous informes: un informe jurídic del secretari municipal de 19 d'abril i un nou informe de 6 d'abril de l'enginyer tècnic municipal. A l'informe del secretari s'assenyala, entre altres aspectes, que:
  - La petició inicial d'informació es refereix només a la còpia de la llicència, no a l'expedient complet, i l'Ajuntament ha interpretat que únicament es volia obtenir còpia del document final de l'expedient. Aquest document d'atorgament de la llicència ha estat efectivament lliurat a les persones reclamants, juntament amb altres documents integrants de l'expedient. La petició d'informació en cap cas va incloure la relació detallada de documents que s'esmenten a l'antecedent núm. 6.
  - La petició inicial d'informació també al·ludia a les possibles modificacions de què hagi estat objecte la llicència, i l'Ajuntament ha interpretat que amb això no es demanava informació sobre el canvi de titular, ja que la llicència es refereix a l'objecte de l'activitat, i no al subjecte que l'exerceix, de manera que la seva modificació només es produeix quan hi ha canvis en les característiques tècniques del local i les instal·lacions, i no quan hi ha un mer canvi de titularitat, que és el que s'ha produït en aquest cas. El canvi de titular està sotmès només a comunicació prèvia, no a llicència. La petició

d'informació tampoc no va incloure la relació detallada de documents que s'esmenten, al respecte, a l'antecedent núm. 6.

- Tot i admetre's que l'Ajuntament ha tardat un temps excessiu en lliurar la documentació sol·licitada i que en properes ocasions caldrà fer majors esforços per saber quina és la informació que volen obtenir realment els ciutadans, es considera que s'ha lliurat fins i tot més documentació de la demanada a la petició d'informació.
- Finalment, es considera que, si les persones reclamants hi volen accedir, en els expedients que afecten el bar musical "no hi ha cap informació que no es pugui consultar i de la qual no es puguin obtenir còpies, llevat de les dades personalíssimes que puguin aparèixer (DNI, domicili)".

Al seu torn, a l'informe de 6 d'abril de l'enginyer tècnic municipal s'aporten, com a elements complementaris dels continguts en l'informe del secretari, el següents:

- S'informa que l'Ajuntament ha notificat a l'actual titular del bar musical l'existència d'una sol·licitud d'informació que el pot afectar [sense que consti que hagi fet cap al·legació al respecte].
- Es dóna resposta detallada a les al·legacions fetes per l'advocat de les persones reclamants a l'escrit recollit a l'antecedent núm. 6, explicant els documents que integren els tres expedients existents als arxius municipals sobre el bar musical (l'expedient ACL-10/1990 de Pub-Cafeteria –on s'inclou la llicència d'activitat inicialment concedida–, l'expedient OT-CAR-2013/009 de Canvi de Titularitat de Bar-Musical –que inclou la comunicació prèvia i la documentació annexa presentada l'any 2013 per l'actual titular del bar musical per fer efectiu el canvi–, i l'expedient OT-RPC-2014/026 de Queixes per Soroll de Bar-Musical) i fent especial esment d'aquells que tenen relació amb els sorolls del bar musical (estudis de contaminació acústica i d'insonorització)

9. El mateix 19 d'abril, la GAIP dóna trasllat dels nous informes rebuts a les persones reclamants.
10. El 22 d'abril de 2016 té entrada a la GAIP un escrit de l'advocat de les persones reclamants en què es ratifica en l'escrit precedent del 8 de març (antecedent núm. 6) i considera que "la documentació facilitada per l'Ajuntament un any i quatre mesos després de la primera petició i després d'haver-se hagut de denunciar els fets a la GAIP, continua essent incompleta i no dóna plena resposta a l'esperit de la petició genèrica d'informació efectuada pels veïns afectats per les immissions de soroll provinents de l'activitat de bar musical".

## Fonaments jurídics

### 1. *Admissibilitat de la reclamació*

Concorre en aquest cas una circumstància que podria fer dubtar sobre l'admissibilitat de la reclamació: el fet que la reclamació s'hagi interposat havent transcorregut més d'un mes des de la notificació de l'actuació administrativa que té per objecte.

Aquest fet, tanmateix, no pot impedir l'admissió a tràmit de la reclamació perquè ni l'informe de 10 de desembre de 2015 que té per objecte, ni la notificació corresponent, contenen indicació alguna sobre els recursos que poden interposar les persones reclamants. Com és sabut, la manca del peu de recurs, que és preceptiu, converteix la notificació en defectuosa i deixa obert el termini d'impugnació (article 58.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú –LRJPAC–). De fet, a la vista del seu contingut (resumit a l'antecedent núm. 3), l'esmentat informe no sembla ser ni tan sols una resolució que posi fi al procediment de sol·licitud d'accés a informació, que l'Ajuntament no ha tramitat com a tal en cap moment, malgrat la petició clara d'informació pública que es conté a l'escrit del 2 de desembre de 2015 (antecedent núm. 2) i la referència expressa que es fa en aquest últim a l'LTAIPBG. Com a molt, des del punt de vista del dret d'accés, l'informe de 10 de desembre podria ser considerat una comunicació d'informació alternativa a la resolució (article 34.8 LTAIPBG); tot i que seria una comunicació merament parcial, en lliurar-se només una part de la informació sol·licitada i no motivar-se ni fer-se tan sols referència a la manca d'accés a la resta. Les persones reclamants, que tenien dret a obtenir una resposta expressa, completa, motivada i amb peu de recurs, en el termini d'un mes des de la presentació de la seva sol·licitud d'informació pública (articles 33 i 34 LTAIPBG), no poden veure's perjudicades per la defectuosa tramitació de la seva sol·licitud duta a terme per l'Ajuntament, i han de poder reclamar davant la GAIP encara que hagi transcorregut –per uns dies– el termini d'un mes previst a l'article 42.1 LTAIPBG.

### 2. *L'accés a la llicència d'activitat i a la resta d'informació sol·licitada*

Com es detalla a l'antecedent núm. 2, a l'escrit de sol·licitud d'accés a informació de 2 de desembre de 2015 es demana "còpia de la llicència municipal d'obertura de l'esmentat establiment [el bar musical] i de les seves possibles modificacions", així com un seguit d'informacions relacionades amb els sorolls emesos per l'establiment que constarien a l'expedient de la referida llicència. De l'escrit de l'advocat de les persones reclamants aportat durant la tramitació d'aquesta reclamació (antecedent núm. 6) es desprèn que aquestes pretenien obtenir còpia de tot l'expedient de tramitació de la llicència, i no només el document final d'atorgament, així com còpia de l'expedient complet relatiu al traspàs d'aquesta llicència a favor del titular actual del bar musical.



Certament, com assenyala l'informe emès pel secretari municipal (antecedent núm. 8), una interpretació literal de la petició d'informació podria portar a pensar que no es volia còpia de tot l'expedient, sinó només de la llicència finalment concedida i de les modificacions objectives que, eventualment, hagi pogut experimentar. Donaria suport addicional a aquesta interpretació el fet que es demanessin a part un seguit d'informacions sobre determinats aspectes de l'expedient (les enumerades als apartats b.1, b.2 i b.3 transcrits a l'antecedent núm. 2), informacions que no caldria demanar de manera específica si se sol·licités còpia de tot l'expedient. Tanmateix, la utilització d'una expressió tan àmplia com la de les "possibles modificacions" de la llicència que es conté a la sol·licitud d'informació, sumada a la finalitat clarament expressada per les persones reclamants de voler comprovar la legalitat dels sorolls emesos en l'actualitat pel bar musical i del títol habilitant que els empara (i no ja dels emesos fa més de vint anys, quan es va concedir la llicència inicialment), donaven peu, com a mínim, a dubtar sobre l'abast de la sol·licitud d'informació i a requerir-ne la precisió, tal com preveu l'article 28 LTAIPBG. Si l'Ajuntament hagués tramitat la sol·licitud d'informació amb la diligència que pressuposa aquest precepte, hauria aclarit els dubtes raonables que aquella podia generar i hauria pogut donar-li una resposta adequada. Però no només no ho va fer, sinó que va tramitar de manera totalment inadequada la petició d'informació, com si fos una queixa més per sorolls i no pas una autèntica sol·licitud d'accés a informació pública, i va lliurar la informació relativa a la llicència molt després d'emetre l'informe de 10 de desembre de 2015 que hi donava resposta, un cop ja s'havia presentat la reclamació davant aquesta Comissió. Per tot això, i amb la finalitat de no demorar més l'accés a la informació que pretenen obtenir les persones reclamants, s'imposa una interpretació no formalista de la sol·licitud d'informació i entendre que inclou tota la documentació que integra els tres expedients relacionats amb el bar musical que consten als arxius municipals (antecedent núm. 8).

Un cop precisada la informació a la qual es vol tenir accés, s'ha de reconèixer el dret de les persones reclamants a accedir-hi i a obtenir-ne còpia. No s'ha acreditat ni sembla probable que l'accés a aquesta informació, per la seva naturalesa, pugui ocasionar un perjudici a cap dels drets i interessos enumerats, com a possibles límits al dret d'accés, als articles 21, 23 i 24 LTAIPBG. A més, en el cas que existís alguna possible incidència, el judici ponderatiu dels drets i interessos en presència al qual obliga l'article 22.1 LTAIPBG hauria de tenir com a resultat l'accés a la informació, en poder veure's afectat un dret fonamental que el reforça i justifica addicionalment: el dret fonamental de les persones reclamants a la intimitat personal i familiar en l'àmbit domiciliari, que han reconegut tant el Tribunal Constitucional com el Tribunal Suprem, per influència de la jurisprudència del Tribunal Europeu de Drets Humans sobre el dret al respecte de la vida privada i familiar (article 8 del Conveni Europeu de Drets Humans), per tal de garantir una protecció efectiva front l'exposició prolongada, dins el domicili, a determinats nivells de soroll provinents de l'exterior (STC 119/2001, de 8 de juny i 6/2004, de 23 de febrer, i STS –Sala 3a–



de 18 de novembre de 2002 –rec. núm. 4997/1999–, 10 d'abril de 2003 –rec. núm. 1516/1999– i 29 de maig de 2003 –rec. núm. 7877/1999–, entre d'altres). Aquesta posició reforçada dels veïns respecte l'accés a informacions públiques sobre sorolls que els afecten directament, i que poden comportar fins i tot la vulneració de l'esmentat dret fonamental, és coherent amb la condició d'interessat que els reconeix l'ordenament en el procediment d'atorgament de les llicències d'activitats respectives, i que els permet no només accedir a tot l'expedient, sinó fins i tot oposar-s'hi i impugnar la resolució administrativa que les atorgui.

Així ho reconeix, d'altra banda, el propi Ajuntament, al lliurar de forma extemporània part de la informació sol·licitada i admetre, a l'informe emès pel seu secretari durant la tramitació d'aquesta reclamació (antecedent núm. 8), l'accés i la còpia de la resta de documents que integren els expedients que afecten el bar musical, amb l'única excepció, raonable, dels DNIs i domicilis particulars que hi puguin constar, i que no és necessari difondre per atendre la finalitat de l'accés.

### 3. *Seguiment de l'execució*

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió [GAIP] les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el previst per l'apartat 30 del seu *Manual de reclamació*, podent adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

### 4. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

## **Resolució**

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 22 d'abril de 2016, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 12/2016 i declarar el dret de les persones reclamants a que l'Ajuntament de la Seu d'Urgell els doni accés als tres expedients que consten als arxius municipals referits al bar musical que és objecte d'aquesta reclamació, i els faciliti les còpies que sol·licitin dels documents que els integren.



2. Requerir a l'Ajuntament de la Seu d'Urgell que, en el termini màxim de quinze dies des de la notificació d'aquesta resolució, faciliti a les persones reclamants la informació indicada a l'apartat 1.
3. Requerir a l'Ajuntament de la Seu d'Urgell que informi la GAIP de les actuacions dutes a terme per a l'execució material d'aquesta resolució.
4. Convidar les persones reclamants a comunicar a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució d'aquesta resolució i que pugui perjudicar els seus drets i interessos.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 12/2016 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Barcelona, 22 d'abril de 2016

Elisabet Samarra i Gallego  
Presidenta

---

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.